

การประเมินระดับความพร้อมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในบริบทของมหาวิทยาลัย (CMU Readiness Level: CMU-RL)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการประเมินระดับความพร้อมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในบริบทของมหาวิทยาลัย (CMU Readiness Level: CMU-RL) โดยอาศัยการเทียบเคียงกับระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL) หรือ ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL) เพื่อเป็นแรงจูงใจในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย ให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ นำไปสู่การขยายผลเชิงนวัตกรรม และต่อยอดสู่การใช้ประโยชน์ในพื้นที่จริงให้มากยิ่งขึ้น โดยอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL) เป็นเครื่องมือบริหารจัดการโครงการหรือโปรแกรมที่นำมาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างนักพัฒนาเทคโนโลยีกับผู้ที่นำเทคโนโลยีไปถ่ายทอดสู่ลูกค้า และสามารถเปรียบเทียบความพร้อมและเสถียรภาพของเทคโนโลยีระหว่างเทคโนโลยีที่แตกต่างกันได้

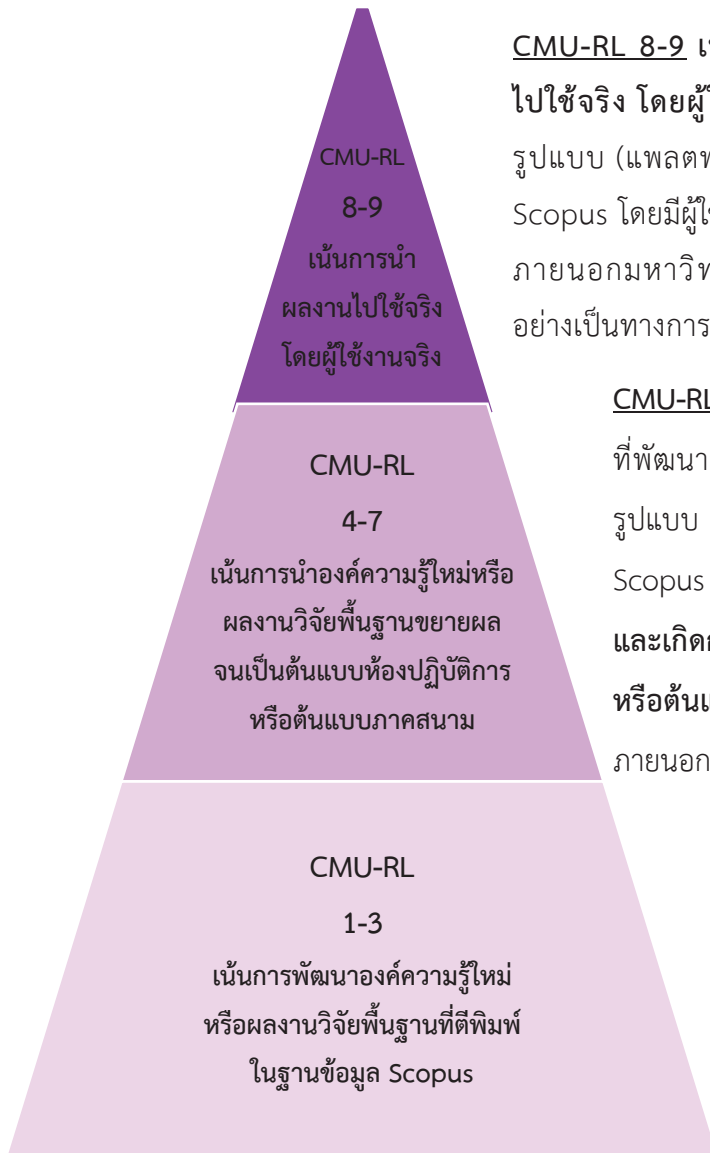
ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL) ระดับความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีทางด้านสังคม ที่ใช้ในการประเมินระดับความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีทางด้านสังคม องค์ความรู้ เทคโนโลยี กระบวนการ การแก้ปัญหา สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมทั้งด้านสังคม เป็นเครื่องมือที่นำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการบริหารจัดการโครงการ โปรแกรมทางด้านสังคม

โดยมีรายละเอียดตามบริบทของมหาวิทยาลัย ดังนี้

CMU-RL 1-3 เน้นการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่และผลงานวิจัยพื้นฐานที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ นวัตกรรม ต้นแบบผลิตภัณฑ์ คู่มือ รูปแบบ (แพลตฟอร์ม) ขององค์ความรู้ใหม่ที่เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

CMU-RL 4-7 เน้นการนำองค์ความรู้ใหม่และผลงานวิจัยพื้นฐานที่พัฒนาจากองค์ความรู้ใหม่ทั้งนวัตกรรม ต้นแบบผลิตภัณฑ์ คู่มือ รูปแบบ (แพลตฟอร์ม) หรือผลงานวิจัยพื้นฐานที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus โดยมีการนำผลงานไปทดลองใช้ภายในสภาพแวดล้อมจริง และเกิดการขยายผลจนเป็นต้นแบบห้องปฏิบัติการที่ผ่านมาตรฐาน หรือต้นแบบภาคสนาม ไม่ว่าจะเป็นชุมชน องค์กรของรัฐหรือเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัย

CMU-RL 8-9 เน้นการนำองค์ความรู้ใหม่และผลงานวิจัยพื้นฐานไปใช้จริง โดยผู้ใช้งานจริง อาทิ นวัตกรรม ต้นแบบผลิตภัณฑ์ คู่มือ รูปแบบ (แพลตฟอร์ม) หรือผลงานวิจัยพื้นฐานที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus โดยมีผู้ใช้งานจริง ไม่ว่าจะเป็นชุมชน องค์กรของรัฐหรือเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัย มีการขอผลงานไปใช้งาน ผ่านการขอใช้อย่างเป็นทางการ หรือการทำข้อตกลงร่วมกัน (MOU)

CMU-RL 8-9 เน้นการนำองค์ความรู้ใหม่หรือผลงานวิจัยพื้นฐานไปใช้จริง โดยผู้ใช้งานจริง อาทิ นวัตกรรม ต้นแบบผลิตภัณฑ์ คู่มือรูปแบบ (แพลตฟอร์ม) หรือผลงานวิจัยพื้นฐานที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus โดยมีผู้ใช้งานจริง ไม่ว่าจะเป็นชุมชน องค์กรของรัฐหรือเอกชน ภายนอกมหาวิทยาลัย มีการขอนำผลงานไปใช้งาน ผ่านการขอใช้อย่างเป็นทางการ หรือการทำข้อตกลงร่วมกัน (MOU)

CMU-RL 4-7 เน้นการนำองค์ความรู้ใหม่หรือผลงานวิจัยพื้นฐานที่พัฒนาจากองค์ความรู้ใหม่ ทั้งนวัตกรรม ต้นแบบผลิตภัณฑ์ คู่มือรูปแบบ (แพลตฟอร์ม) หรือผลงานวิจัยพื้นฐานที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus โดยมีการนำผลงานไปทดลองใช้ภายในสภาพแวดล้อมจริง และเกิดการขยายผลจนเป็นต้นแบบห้องปฏิบัติการที่ผ่านมาตรฐานหรือต้นแบบภาคสนาม ไม่ว่าจะเป็นชุมชน องค์กรของรัฐหรือเอกชน ภายนอกมหาวิทยาลัย

CMU-RL 1-3 เน้นการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่หรือผลงานวิจัยพื้นฐานที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ นวัตกรรม ต้นแบบผลิตภัณฑ์ คู่มือ รูปแบบ (แพลตฟอร์ม) ขององค์ความรู้ใหม่ที่เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

การประเมินระดับความพร้อมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในบริบทของมหาวิทยาลัย

(CMU Readiness Level: CMU-RL)

5. จำนวนผลงานที่อยู่ในระดับ CMU-RL 1-3

หน่วยนับ : ผลงาน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ

วัตถุประสงค์: เพื่อติดตามสถานะการพัฒนาผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่จะก่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์และผลกระทบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ภายใต้กลยุทธ์หลักตามแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 12 ฉบับปรับปรุง

คำอธิบาย :

การประเมินระดับความพร้อมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในบริบทของมหาวิทยาลัย (CMU Readiness Level: CMU-RL) เป็นการประเมินระดับและผลกระทบของผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ภายในมหาวิทยาลัยที่มีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ เพื่อพิจารณาศักยภาพของผลงานและสนับสนุนให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง โดยการพิจารณาระดับการใช้ประโยชน์ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ เกิดการนำผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ จัดแบ่งระดับดังนี้

CMU-RL 1-3 ผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้และการวิจัยพื้นฐาน ได้เผยแพร่ในรูปแบบเอกสารทางวิชาการบนฐานข้อมูลวารสารวิชาการระดับสากล หรือมีการเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโดยทั่วไป

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ด้านมนุษย์และสังคม
1. ผลการวิจัยทดสอบหรือทดลองที่บ่งชี้ว่า มีการพัฒนาจากองค์ความรู้และการวิจัยพื้นฐาน ก่อให้เกิดการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการใน Scopus หรือเทียบเท่า โดยแสดงถึงประโยชน์ของผลงานดังกล่าวที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างหรือดีขึ้นจากเทคโนโลยีหรือการแก้ไขปัญหาเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	1. รายงานข้อมูลองค์ความรู้ใหม่ โดยแสดงถึงประโยชน์ขององค์ความรู้หรือผลงานดังกล่าวที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างหรือดีขึ้นจากที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน หรือการแก้ไขปัญหาเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. สำเนาเอกสารการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องหรือรายงานผลการสืบค้นข้อมูลสิทธิบัตรและศักยภาพในการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาตามพรบ. สิทธิบัตร	2. สำเนาหรือหลักฐานการเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณชน และผู้เข้าร่วมงาน เช่น การแสดงนิทรรศการ เป็นต้น
3. แผนการพัฒนาต่อยอดผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ให้มีความพร้อมหรือสมบูรณ์มากขึ้น เพียงพอที่จะมีการนำไปใช้ในระดับต่อไป	

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สว.)

6. จำนวนนวัตกรรม / จำนวนผลงานวิจัยที่อยู่ใน CMU-RL 4-7

- 6.1 จำนวนนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน (EE) ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.2 จำนวนนวัตกรรมด้านอาหาร สุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุ (FHA) ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.3 จำนวนนวัตกรรมด้านล้านนาสร้างสรรค์ (CL) ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.4 จำนวนนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.5 จำนวนนวัตกรรมด้านอื่น ๆ ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.6 จำนวนผลงานวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน (EE) ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.7 จำนวนผลงานวิจัยด้านอาหาร สุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุ (FHA) ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.8 จำนวนผลงานวิจัยด้านล้านนาสร้างสรรค์ (CL) ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.9 จำนวนผลงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7
- 6.10 จำนวนผลงานวิจัยด้านอื่น ๆ ที่อยู่ใน CMU-RL 4-7

หน่วยนับ : ผลงาน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ

วัตถุประสงค์:

เพื่อติดตามสถานะการพัฒนาผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่จะก่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์และผลกระทบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ภายใต้กลยุทธ์หลักตามแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 12 ฉบับปรับปรุง โดยเฉพาะผลงานนวัตกรรมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม (EE) ด้านอาหาร สุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุ (FHA) ด้านล้านนาสร้างสรรค์ (CL) ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านอื่น ๆ

คำอธิบาย :

การประเมินระดับความพร้อมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในบริบทของมหาวิทยาลัย (CMU Readiness Level: CMU-RL) เป็นการประเมินระดับและผลกระทบของผลงานวิจัย หรือองค์ความรู้ใหม่ภายในมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ เพื่อพิจารณาศักยภาพของผลงานและสนับสนุนให้เกิดการนำผลงานไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง โดยการพิจารณาระดับการใช้ประโยชน์ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ เกิดการนำผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคม จัดแบ่งระดับดังนี้

CMU-RL 4-5 งานวิจัยที่พัฒนาเป็นต้นแบบห้องปฏิบัติการ ต้นแบบภาคสนาม หรือคู่มือ รูปแบบ (แพลตฟอร์ม) ขององค์ความรู้ใหม่ที่มีการทดสอบภายใน เพื่อยืนยันว่าผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ สามารถใช้งานได้จริงในระดับห้องปฏิบัติการหรือภาคสนามที่อยู่ภายใต้การกำกับของทีมนักวิจัย

CMU-RL 6-7 งานวิจัยที่ถูกพัฒนาเป็นต้นแบบภาคสนาม หรือคู่มือ รูปแบบ แพลตฟอร์มขององค์ความรู้ใหม่ที่มีการทดสอบภายใต้สภาพแวดล้อมจริง เพื่อยืนยันว่าต้นแบบภาคสนามของผลงานวิจัยหรือคู่มือ รูปแบบ แพลตฟอร์มขององค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ได้จริงในสภาวะแวดล้อมภายนอกที่ไม่อยู่ในการกำกับของทีมนักวิจัย

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. รายละเอียดของต้นแบบนวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์และผลการทดสอบในระดับห้องปฏิบัติการ การใช้ภายในมหาวิทยาลัย โรงงานต้นแบบ ต้นแบบภาคสนาม หรือการใช้โดยบุคคลภายนอก เช่น หน่วยงานภาครัฐ ชุมชน หรือภาคอุตสาหกรรม พร้อมแสดงความต่อเนื่องของการพัฒนาผลงานในระดับ CMU-RL ที่ต่ำกว่า
2. รายงานผลกระทบจากการนำต้นแบบไปใช้งาน เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่ม การประหยัดหรือลดค่าใช้จ่ายปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้งานต้นแบบนวัตกรรม ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ปัญหา และการแก้ไข สิ่งที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม หรือผลตอบรับของผู้ใช้งาน เป็นต้น
3. สำเนาเอกสารการรับรองต้นแบบผลิตภัณฑ์ หรือเอกสารการขอรับการสนับสนุนต้นแบบ สำเนาคำขอรับสิทธิบัตร (ถ้ามี) และเอกสารที่เกี่ยวข้องในระดับ CMU-RL 1-3
4. แผนการพัฒนาต่อยอดผลงานในระดับต่อไป ถ้าเป็นการพัฒนาในเชิงธุรกิจให้แสดงศักยภาพเชิงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับต้นแบบนวัตกรรมดังกล่าว

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)

7. จำนวนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรที่ยื่นจดในประเทศ

7.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ยื่นจดในประเทศ

7.2 จำนวนอนุสิทธิบัตรที่ยื่นจดในประเทศ

หน่วยนับ : สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบาย :

จำนวนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ที่ได้ทำการยื่นผ่านหน่วยงานตัวแทน และได้รับเลขที่คำขอสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรในประเทศแล้ว

สิทธิบัตร หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้ เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522, ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2542 เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบเพื่อให้ได้สิ่งของ, เครื่องใช้หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เรากำลังใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การประดิษฐ์รถยนต์, โทรศัพท์, คอมพิวเตอร์, โทรศัพท์ หรือการออกแบบขวดบรรจุน้ำดื่ม, ขวดบรรจุน้ำอัดลม หรือการออกแบบลวดลายบนจานข้าว, ถ้วยกาแฟ ไม่ให้เหมือนของคนอื่น เป็นต้น

โดยแบ่งประเภทของสิทธิบัตร ได้ดังนี้

1. สิทธิบัตรการประดิษฐ์ หมายถึง การคิดค้นหรือคิดทำขึ้นอันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดชิ้นใหม่ หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี อาทิ กลไก โครงสร้าง ส่วนประกอบของสิ่งของเครื่องใช้ เช่น กลไกของกล้องถ่ายรูป, กลไกของเครื่องยนต์, ยารักษาโรค เป็นต้น หรือการคิดค้นกรรมวิธีในการผลิตสิ่งของ เช่น วิธีการในการผลิตสินค้า, วิธีการในการเก็บรักษาพืชผักผลไม้ไม่ให้เน่าเสียเร็วเกินไป เป็นต้น (กรรมวิธี หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการ ในการผลิต การเก็บรักษาให้คงสภาพหรือให้มีคุณภาพดีขึ้นหรือการปรับปรุงสภาพให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์)

2. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ หมายถึง รูปร่างของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบของลวดลายหรือสีของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษ สำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรมได้ การออกแบบรูปร่าง ลวดลาย หรือสีที่มองเห็นได้จากภายนอก เช่น การออกแบบแก้วน้ำให้มีรูปร่างเหมือนรองเท้า เป็นต้น โดยการการออกแบบผลิตภัณฑ์ จะต้องเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่ออุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรม

3. อนุสิทธิบัตร หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้ เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ โดยจะเป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แต่แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตร เป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย และมีประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น โดยการประดิษฐ์ที่ขอรับอนุสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่

(2) เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม

การขอรับสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว หมายถึง
 - (1) การประดิษฐ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
 - (2) การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่ อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร และไม่ว่าการเปิดเผยนั้น จะกระทำ โดยเอกสาร สิ่งพิมพ์ การนำเสนอ หรือการเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วยประการใด ๆ
 - (3) การประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรหรือนุสิทธิบัตรแล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับ สิทธิบัตร
 - (4) การประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือนุสิทธิบัตรไว้อย่างนอกราชอาณาจักรเป็นเวลาเกินสิบแปด เดือน ก่อนวันขอรับสิทธิบัตรแต่ยังมิได้มีการออกสิทธิบัตรหรือนุสิทธิบัตรให้
 - (5) การประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือนุสิทธิบัตรไว้อย่างแล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร และ ได้ประกาศโฆษณาแล้วก่อนวันขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร
2. เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย แก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญ สำหรับงานประเภทนั้น
3. เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม ได้แก่ การประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม

อายุสิทธิบัตร

- สิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 20 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
 - สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีอายุ 10 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
 - อนุสิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 6 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตร
- สามารถต่ออายุได้ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ปี รวมเป็น 10 ปี

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่ม โดยการใช สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้คุ้มครอง โดยผู้สร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครอง ทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ต้องจดทะเบียน

การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา มิได้ เป็นการรับรองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์แต่อย่างใด แต่เป็นเพียงการแจ้งต่อหน่วยงานราชการว่าตนเองเป็นเจ้าของสิทธิในผลงานลิขสิทธิ์ที่แจ้งไว้เท่านั้น โดยผู้แจ้ง ต้องรับรองตนเองว่าเป็นเจ้าของผลงานที่นำมาแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์และหนังสือรับรองที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา ออกให้ก็มีรับรองว่าผู้แจ้งเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์แต่อย่างใด หากมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้แจ้งจำเป็นต้องพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นั้นเอง

ประเภทของงานที่มีลิขสิทธิ์ที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภท ได้แก่

1. งานวรรณกรรม เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์
2. งานนาฏกรรม เช่น งานที่เกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว รวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย
3. งานศิลปกรรม เช่น งานจิตรกรรม งานประติมากรรม ภาพพิมพ์ งานสถาปัตยกรรม ภาพถ่าย ภาพประกอบ หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติเกี่ยวกับภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์ งานศิลปะประยุกต์ ซึ่งรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย
4. งานดนตรีกรรม เช่น คำร้อง ทำนอง การเรียบเรียงเสียงประสานรวมถึงโน้ตเพลงที่แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว
5. งานสิ่งบันทึกเสียง เช่น เทปเพลง แผ่นคอมแพ็คดิสก์ (ซีดี) ที่บันทึกข้อมูลเสียง ทั้งนี้ไม่รวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์ หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น
6. งานโสตทัศนวัสดุ เช่น วีดีโอเทป วีซีดี ดีวีดี แผ่นเลเซอร์ดิสก์ที่บันทึกข้อมูล ประกอบด้วยลำดับของภาพหรือภาพและเสียงอันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก
7. งานภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์ รวมทั้งเสียงประกอบของภาพยนตร์นั้นด้วย (ถ้ามี)
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ เช่น การกระจายเสียงวิทยุ การแพร่เสียง หรือภาพทางโทรทัศน์
9. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

ผลงานที่ไม่ถือว่าเป็นลิขสิทธิ์ ประกอบด้วย

1. ข่าวประจำวันและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร เช่น วัน เวลา สถานที่ ชื่อบุคคล จำนวนคน ปริมาณ เป็นต้น ทั้งนี้ หากมีการนำข้อมูลดังกล่าวมาเรียบเรียง จนมีลักษณะเป็นงานวรรณกรรม อาทิ การวิเคราะห์ข่าว บทความ ผลงานนั้นอาจจะได้รับความคุ้มครองในลักษณะของงานวรรณกรรม
2. รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย
3. ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น
4. คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
5. คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น
6. ความคิด ขั้นตอน กรรมวิธี ระบบ วิธีใช้หรือทำงาน แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์

จำนวนลิขสิทธิ์ที่ยื่นขอรับความคุ้มครอง หมายถึง จำนวนผลงานที่เกิดจากความรู้ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานประเภทต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น เช่น งานวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ เป็นต้น ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ของตนโดยกฎหมายลิขสิทธิ์ได้ให้ความคุ้มครองถึงสิทธิของนักแสดง และสร้างสรรค์ด้านเทคโนโลยี เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งถือว่าเป็น **“ทรัพย์สินทางปัญญา”** ประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ

เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถหาประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ของตนได้ เช่น ทำซ้ำ คือการคัดลอก ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ ฯลฯ จากต้นฉบับหรือสำเนา ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน เช่น การแสดง การบรรยาย การจำหน่าย การทำให้ปรากฏด้วยเสียงด้วยภาพ ฯลฯ จากงานที่ได้จัดทำขึ้น เป็นต้น

การนับจำนวนการจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ จะนับได้ต่อเมื่อได้รับเลขที่คำขอการจดทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอการจดทะเบียนในประเทศแล้วเท่านั้น

ทั้งนี้ สามารถนับผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับเลขที่คำขอการจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ในประเทศ

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. แบบสรุปข้อมูลการยื่นคำขอจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
(โดยแนบเป็นไฟล์ Excel หรือไฟล์ Word เท่านั้น)
2. สำเนาคำขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ที่ปรากฏเลขที่คำขอ

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)

8. จำนวนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรที่ยื่นจดต่างประเทศ

8.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ยื่นจดต่างประเทศ

8.2 จำนวนอนุสิทธิบัตรที่ยื่นจดต่างประเทศ

หน่วยนับ : สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบาย :

จำนวนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ที่ได้ทำการยื่นผ่านหน่วยงานตัวแทน และได้รับเลขที่คำขอสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรจากต่างประเทศแล้ว

สิทธิบัตร หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้ เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522, ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2542 เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบเพื่อให้ได้สิ่งของ, เครื่องใช้หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เรากำลังใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การประดิษฐ์รถยนต์, โทรศัพท์, คอมพิวเตอร์, โทรศัพท์ หรือการออกแบบขวดบรรจุน้ำดื่ม, ขวดบรรจุน้ำอัดลม หรือการออกแบบลวดลายบนจานข้าว, ถ้วยกาแฟ ไม่ให้เหมือนของคนอื่น เป็นต้น

โดยแบ่งประเภทของสิทธิบัตร ได้ดังนี้

1. สิทธิบัตรการประดิษฐ์ หมายถึง การคิดค้นหรือคิดทำขึ้นอันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดชิ้นใหม่ หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี อาทิ กลไก โครงสร้าง ส่วนประกอบของสิ่งของเครื่องใช้ เช่น กลไกของกล้องถ่ายรูป, กลไกของเครื่องยนต์, ยารักษาโรค เป็นต้น หรือการคิดค้นกรรมวิธีในการผลิตสิ่งของ เช่น วิธีการในการผลิตสินค้า, วิธีการในการเก็บรักษาพืชผักผลไม้ไม่ให้เน่าเสียเร็วเกินไป เป็นต้น (กรรมวิธี หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการ ในการผลิต การเก็บรักษาให้คงสภาพหรือให้มีคุณภาพดีขึ้นหรือการปรับปรุงสภาพให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์)

2. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ หมายถึง รูปร่างของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบของลวดลายหรือสีของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษ สำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมได้ การออกแบบรูปร่าง ลวดลาย หรือสีที่มองเห็นได้จากภายนอก เช่น การออกแบบแก้วน้ำให้มีรูปร่างเหมือนรองเท้า เป็นต้น โดยการการออกแบบผลิตภัณฑ์ จะต้องเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่ออุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรม

3. อนุสิทธิบัตร หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้ เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ โดยจะเป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แต่แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตร เป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย และมีประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น โดยการประดิษฐ์ที่ขอรับอนุสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่

(2) เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม

การขอรับสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว หมายถึง
 - (1) การประดิษฐ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
 - (2) การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่ อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร และไม่ว่าการเปิดเผยนั้น จะกระทำ โดยเอกสาร สิ่งพิมพ์ การนำเสนอ หรือการเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วยประการใด ๆ
 - (3) การประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรแล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับ สิทธิบัตร
 - (4) การประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรไวแล้วนอกราชอาณาจักรเป็นเวลาเกินสิบแปด เดือน ก่อนวันขอรับสิทธิบัตรแต่ยังมิได้มีการออกสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรให้
 - (5) การประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรไวแล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร และได้ ประกาศโฆษณาแล้วก่อนวันขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร
2. เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย แก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญ สำหรับงานประเภทนั้น
3. เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม ได้แก่ การประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม

อายุสิทธิบัตร

- สิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 20 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
 - สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีอายุ 10 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
 - อนุสิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 6 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตร
- สามารถต่ออายุได้ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ปี รวมเป็น 10 ปี

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่ม โดยการใช สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้คุ้มครอง โดยผู้สร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครอง ทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ต้องจดทะเบียน

การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา มิได้ เป็นการรับรองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์แต่อย่างใด แต่เป็นเพียงการแจ้งต่อหน่วยงานราชการว่าตนเองเป็นเจ้าของสิทธิในผลงานลิขสิทธิ์ที่แจ้งไว้เท่านั้น โดยผู้แจ้ง ต้องรับรองตนเองว่าเป็นเจ้าของผลงานที่นำมาแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์และหนังสือรับรองที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา ออกให้ก็มีรับรองว่าผู้แจ้งเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์แต่อย่างใด หากมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้แจ้งจำเป็นต้องพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นั้นเอง

ประเภทของงานที่มีลิขสิทธิ์ที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภท ได้แก่

1. งานวรรณกรรม เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์
2. งานนาฏกรรม เช่น งานที่เกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว รวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย
3. งานศิลปกรรม เช่น งานจิตรกรรม งานประติมากรรม ภาพพิมพ์ งานสถาปัตยกรรม ภาพถ่าย ภาพประกอบ หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติเกี่ยวกับภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์ งานศิลปะประยุกต์ ซึ่งรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย
4. งานดนตรีกรรม เช่น คำร้อง ทำนอง การเรียบเรียงเสียงประสานรวมถึงโน้ตเพลงที่แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว
5. งานสิ่งบันทึกเสียง เช่น เทปเพลง แผ่นคอมแพ็คดิสก์ (ซีดี) ที่บันทึกข้อมูลเสียง ทั้งนี้ไม่รวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์ หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น
6. งานโสตทัศนวัสดุ เช่น วีดีโอเทป วีซีดี ดีวีดี แผ่นเลเซอร์ดิสก์ที่บันทึกข้อมูล ประกอบด้วย ลำดับของภาพหรือภาพและเสียงอันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก
7. งานภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์ รวมทั้งเสียงประกอบของภาพยนตร์นั้นด้วย (ถ้ามี)
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ เช่น การกระจายเสียงวิทยุ การแพร่เสียง หรือภาพทางโทรทัศน์
9. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

ผลงานที่ไม่ถือว่าเป็นลิขสิทธิ์ ประกอบด้วย

1. ข่าวประจำวันและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร เช่น วัน เวลา สถานที่ ชื่อบุคคล จำนวนคน ปริมาณ เป็นต้น ทั้งนี้ หากมีการนำข้อมูลดังกล่าวมาเรียบเรียง จนมีลักษณะเป็นงานวรรณกรรม อาทิ การวิเคราะห์ข่าว บทความ ผลงานนั้นอาจได้รับความคุ้มครองในลักษณะของงานวรรณกรรม
2. รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย
3. ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น
4. คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
5. คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น
6. ความคิด ขั้นตอน กรรมวิธี ระบบ วิธีใช้หรือทำงาน แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์

จำนวนลิขสิทธิ์ที่ยื่นขอรับความคุ้มครอง หมายถึง จำนวนผลงานที่เกิดจากความรู้ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานประเภทต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น เช่น งานวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ เป็นต้น ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ของตนโดยกฎหมายลิขสิทธิ์ได้ให้ความคุ้มครองถึงสิทธิของนักแสดง และสร้างสรรค์ด้านเทคโนโลยี เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งถือว่าเป็น **“ทรัพย์สินทางปัญญา”** ประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ

เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถหาประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ของตนได้ เช่น ทำซ้ำ คือการคัดลอก ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ ฯลฯ จากต้นฉบับหรือสำเนา ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน เช่น การแสดง การบรรยาย การจำหน่าย การทำให้ปรากฏด้วยเสียงด้วยภาพ ฯลฯ จากงานที่ได้จัดทำขึ้น เป็นต้น

การนับจำนวนการจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ จะนับได้ต่อเมื่อได้รับเลขที่คำขอการจดทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอการจดทะเบียนในต่างประเทศแล้วเท่านั้น

ทั้งนี้ สามารถนับผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับเลขที่คำขอการจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. แบบสรุปข้อมูลการยื่นคำขอจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
(โดยแนบเป็นไฟล์ Excel หรือไฟล์ Word เท่านั้น)
2. สำเนาคำขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ที่ปรากฏเลขที่คำขอ

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)

9. จำนวนการให้บริการ IP ต่อปี (สิทธิบัตร) หรือ จำนวน Spin off/Startup ต่อปี (ธุรกิจ) หรือผลงานที่เทียบเท่า CMU-RL 8-9 (ผลงาน)

- 9.1 จำนวนการให้บริการ IP ต่อปี (หน่วยนับ : สิทธิบัตร)
- 9.2 จำนวน Spin off ต่อปี (หน่วยนับ : ธุรกิจ)
- 9.3 จำนวน Startup ต่อปี (หน่วยนับ : ธุรกิจ)
- 9.4 จำนวนผลงานที่เทียบเท่า CMU-RL 8-9 (หน่วยนับ : ผลงาน)

หน่วยนับ : สิทธิบัตร/ธุรกิจ/ผลงาน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน/ปีงบประมาณ

9.1 จำนวนการให้บริการ IP ต่อปี

หน่วยนับ : จำนวนสัญญาการอนุญาตใช้สิทธิ

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบาย :

จำนวนการให้บริการ IP (Intellectual Property : ทรัพย์สินทางปัญญา) หมายถึง การอนุญาตให้นำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมไปถึงผลงานวิจัยที่ยังไม่ได้ยื่นขอรับความคุ้มครอง โดยมีภาคเอกชน หรือ หน่วยงานใด ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ขออนุญาตใช้ผลงาน หรือ ขออนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (Licensing) ทั้งแบบมีมูลค่า และไม่มีมูลค่า โดยมีสัญญาอนุญาต หรือ ข้อตกลงให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้น ๆ

ทั้งนี้ การอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องดำเนินการผ่านหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และบ่มเพาะวิสาหกิจ สำนักงานบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. แบบสรุปข้อมูลการอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
2. สำเนาสัญญาอนุญาต หรือ ข้อตกลงให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)

9.2 จำนวน Spin off ต่อปี

หน่วยนับ : ธุรกิจ

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบาย :

จำนวนธุรกิจเกิดใหม่ (Spin off Company) หมายถึง ธุรกิจที่เกิดจากการแบ่งพาขององค์ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัย หรือ นวัตกรรมที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย (In house) จนสามารถนำไปสู่การก่อตั้งภาคธุรกิจในลักษณะนิติบุคคล อาทิ บริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ SME ที่มีผู้ถือหุ้น หรือผู้ก่อตั้งเป็นนักศึกษา ศิษย์เก่า หรือนักวิจัย ที่เคยสังกัดหรือยังสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมีความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. แบบสรุปข้อมูล Spin off Company (โดยแนบเป็นไฟล์ Excel หรือไฟล์ Word เท่านั้น)

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)

9.3 จำนวน Startup ต่อปี

หน่วยนับ : ธุรกิจ

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบาย :

จำนวน Startup หมายถึง ธุรกิจที่เกิดจากการแบ่งพาขององค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการ หรือเกิดจากการต่อยอดนวัตกรรม หรือต่อยอดองค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากยุทธศาสตร์เชิงรุก สู่การทำธุรกิจใหม่ โดยไม่พิจารณาถึงมูลค่าของธุรกิจ

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. แบบสรุปข้อมูล Startup (โดยแนบเป็นไฟล์ Excel หรือไฟล์ Word เท่านั้น)

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)

9.4 จำนวนผลงานที่เทียบเท่า CMU-RL 8-9

- 9.4.1 จำนวนผลงานด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน (EE) ที่อยู่ใน CMU-RL 8-9
- 9.4.2 จำนวนผลงานด้านอาหาร สุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุ (FHA) ที่อยู่ใน CMU-RL 8-9
- 9.4.3 จำนวนผลงานด้านล้านนาสร้างสรรค์ (CL) ที่อยู่ใน CMU-RL 8-9
- 9.4.4 จำนวนผลงานด้านการจัดการเรียนการสอน ที่อยู่ใน CMU-RL 8-9
- 9.4.5 จำนวนผลงานด้านอื่น ๆ ที่อยู่ใน CMU-RL 8-9

หน่วยนับ : ผลงาน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ

วัตถุประสงค์:

เพื่อติดตามสถานะการพัฒนาผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่จะก่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์และผลกระทบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ภายใต้กลยุทธ์หลักตามแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 12 ฉบับปรับปรุง โดยเฉพาะผลงานนวัตกรรมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม (EE) ด้านอาหาร สุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุ (FHA) ด้านล้านนาสร้างสรรค์ (CL) ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านอื่น ๆ

คำอธิบาย :

การประเมินระดับความพร้อมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในบริบทของมหาวิทยาลัย (CMU Readiness Level: CMU-RL) เป็นการประเมินระดับและผลกระทบของผลงานวิจัย หรือองค์ความรู้ใหม่ภายในมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ เพื่อพิจารณาศักยภาพของผลงานและสนับสนุนให้เกิดการนำผลงานไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง โดยการพิจารณาระดับการใช้ประโยชน์ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ เกิดการนำผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคม จัดแบ่งระดับดังนี้

CMU-RL 8-9 ผลงานวิจัยหรือองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นต้นแบบ หรือได้รับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

(ต้นแบบภาคสนามที่ผ่านมาตรฐาน) หรือถูกนำไปใช้จริงโดยบุคคลภายนอก

ทั้งนี้ เน้นผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์จริง (การนำไปใช้จริง) เช่น มีหน่วยงานภายนอกทั้งรัฐหรือเอกชน หรือชุมชนมาขอใช้ ผ่านการทำข้อตกลงร่วมกับส่วนงาน เพื่อขอนำผลงานนั้นไปใช้ต่อ หรือใช้ในพันธกิจขององค์กรนั้น ๆ

ข้อมูลที่ต้องรายงาน :

1. สรุปรายละเอียดของต้นแบบนวัตกรรมและการนำไปใช้ประโยชน์โดยบุคคลภายนอก เช่น หน่วยงานภาครัฐ ชุมชน หรือภาคอุตสาหกรรม พร้อมแสดงความต่อเนื่องของการพัฒนาในระดับ CMU-RL ที่ต่ำกว่า
2. รายงานผลกระทบจากการนำผลงานไปใช้โดยผู้ใช้งาน (Feedback ในเชิงตัวเลขเชิงเศรษฐกิจ (ถ้ามี) รวมถึงความพึงพอใจและจำนวนการใช้งาน)
3. สำเนาข้อตกลง สัญญา หรือเอกสารการอนุญาตให้บุคคลภายนอกใช้ผลงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในระดับ CMU-RL 1-7

ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด :

KPI Owner คือ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์

Data Owner คือ สำนักงานบริหารงานวิจัย (สบว.)